

Sygn. akt I C 85/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23.05.2023 r.

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko I. J.

o zapłatę

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. na rzecz pozwanej I. J. kwotę 1.817,00 tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt. I C 85/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej I. J. kwoty 6.367,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 24.07.2019 r. pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę pożyczki na okres do dnia 10.01.2022 r., której pozwana nie spłaciła. Następnie - w dniu 13.07.2020 r. - powód zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę cesji szeregu wierzytelności, na mocy której nabył również wierzytelność cedenta wobec pozwanej.

Pozwana I. J. domagała się oddalenia powództwa w całości na koszt strony powodowej (w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej). W uzasadnieniu zakwestionowała istnienie po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej, istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, a także wskazała na zawarcie w umowie pożyczki klauzul niedozwolonych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13.07.2020 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. umowę przelewu szeregu wierzytelności.

Załącznikiem do tej umowy był wykaz wierzytelności, w którym wskazano zobowiązanie pozwanej z tytułu pożyczki z dnia 24.07.2019 r. nr (...).

W dniu 16.07.2020 r. w/w wierzyciel oświadczył, że wynagrodzenie określone w § 4 ust. 1 umowy przelewu wierzytelności zostało uregulowane przez cesjonariusza.

dowód: umowa cesji - k. 12-22,

oświadczenie o zapłacie ceny – k. 23

załącznik do umowy cesji – k. 24

Sąd zważył, co następuje:

Sporny w całości okazał się stan faktyczny przedmiotowej sprawy. Strona pozwana kwestionowała bowiem istnienie po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej, istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, a także wskazała na zawarcie w umowie pożyczki klauzul niedozwolonych.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiada art. 3 k.p.c., wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 k.p.c. stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd dostrzegł, że powód nie udowodnił, by przysługiwała mu względem pozwanej jakkolwiek wierzytelność, nie mówiąc już o wierzytelności dochodzonej pozwem. W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia w dniu 13.07.2020 r. umowy przelewu szeregu wierzytelności pomiędzy (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. a (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.. I choć wskazać należy, że powód kwestionował skuteczność owej cesji, w tym brak pełnomocnictwa dla G. S. i P. P. do działania w imieniu (...), a także zapłatę ceny – to jednak zarzuty te miały marginalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem powód w ogóle nie wykazał, by nabył wierzytelność dochodzoną pozwem. W szczególności dostrzec należy, że powód wywodzi roszczenie z umowy pożyczki nr (...) zawartej pomiędzy pozwaną, a pożyczkodawcą (...) Sp. z o.o. Tymczasem zaoferował jako załącznik do pozwu wyłącznie w/w umowę cesji wierzytelności, nie wykazując w żaden sposób przejścia wierzytelności z (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.. Przedłożył jedynie niepodpisane przez osobę uprawnioną pismo informacyjne pochodzące z dnia 26.07.2019 r., w którego treści widnieje informacja o cesji dokonanej dnia 25.07.2019 r. z (...) Sp. z o.o. na (...). Daremnie jednak szukać owej umowy w zalegających w aktach sprawy dokumentach, nie mówiąc już o zbadaniu skuteczności owej umowy i tego, czy przedmiotem owej umowy była wierzytelność wobec pozwanej. Wracając na grunt zaoferowanej przez powoda umowy cesji dostrzec należy, że przedstawiony do niej wyciąg z załącznika nie jest wystarczający do wykazania nabycia wierzytelności. Wyciąg ów stanowi w istocie wydruk komputerowy, niepodpisany przez strony umowy cesji, a przy tym trudno ów załącznik uznać za integralną część umowy sekurytyzacji z dnia 13.07.2020 r.

Stwierdzić należy zatem bez cienia wątpliwości, iż w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony przez stronę powodową nie sposób przyjąć, iż powód nabył wierzytelność, która wynikać miała z umowy pożyczki zawartej w dniu 24.07.2019 r.

Niezależnie od powyższego powództwo w niniejszej sprawie i tak należało uznać za nieuzasadnione. W pierwszej kolejności bowiem należało stwierdzić, że umowa pożyczki, na istnienie której powód się powoływał miała zostać zawarta w sposób pośredni, tj. przy użyciu Internetu. Zgodnie z treścią tej umowy kolejność zdarzeń mających doprowadzić do zawarcia rzeczony umowy przedstawiała się następująco: najpierw przyszły pożyczkobiorca winien był utworzyć profil klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy. Następnie przyszłemu pożyczkobiorcy miała zostać zaprezentowana za pośrednictwem strony internetowej możliwość weryfikacji usługą (...). Użycie usługi (...) jako metody weryfikacji przekierowuje klienta na stronę bankowości internetowej wybranego przez siebie banku w celu ukończenia weryfikacji. Następnie pożyczkobiorca miał złożyć prawidłowy wniosek o udzielenie pożyczki, który został zaakceptowany przez pożyczkodawcę. Dalej pożyczkodawca dokonywał weryfikacji danych przyszłego pożyczkobiorcy i o ile ta weryfikacja przebiegła pomyślnie – udzielał pożyczki pożyczkobiorcy udostępniając tekst

umowy na w/w platformie internetowej. Celem zawarcia umowy pożyczkobiorca zobowiązany był potwierdzić stosownym oświadczeniem, że zapoznał się z umową pożyczki poprzez zaznaczenie odpowiedniego pola na platformie internetowej pożyczkodawcy. Następnie pożyczkobiorca obowiązany był wydrukować umowę pożyczki wraz z załącznikami, podpisać po jednym egzemplarzu każdego z tych dokumentów i odesłać te dokumenty na adres korespondencyjny pożyczkodawcy. Taką procedurę przewidywała umowa pożyczki, na którą powoływał się powód. Prowadzi to do wniosku, że powód w niniejszej sprawie powinien był wykazać, że pozwana utworzyła (lub posiadała wcześniej) profil klienta, skorzystała z usługi (...), złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w określonej wysokości i na określonych zasadach, wreszcie otrzymała środki pieniężne na jej rachunek bankowy oraz umowę pożyczki wraz z formularzem informacyjnym. Nadto powód winien był wykazać, że otrzymał od pozwanej podpisaną umowę pożyczki. Tymczasem w sprawie powód przedstawił wyłącznie treść umowy pożyczki, harmonogram spłat, formularz informacyjny i potwierdzenie przelewu kwoty 5.500,00 na jakiś rachunek bankowy ze wskazaniem, że odbiorcą miałyby być pozwana. Niewątpliwie zatem powód nie zaferował w toku procesu żadnego dokumentu ani innego środka dowodowego na potwierdzenie, że pozwana utworzyła profil klienta na stronie internetowej firmy (...), skorzystała z usługi (...) celem jej weryfikacji i złożyła wniosek o pożyczkę, będącą przedmiotem sporu. Brak dowodu na utworzenie przez pozwaną profilu klienta i przede wszystkim brak dowodu na odesłanie podpisanej umowy przez pozwaną uniemożliwia weryfikację twierdzeń powoda, w tym choćby numeru rachunku bankowego, należącego do pozwanej. To zaś podważa twierdzenia powoda co do przekazania pozwanej kwoty pożyczki – sam fakt wpisania pozwanej jako odbiorcy przelewanych środków pieniężnych nie stanowi potwierdzenia, że rachunek bankowy, na który są przelewane te środki należy do tejże wskazanej osoby. O ile zatem potwierdzenie przelewu złożone przez powoda rzeczywiście jest dowodem, że środki pieniężne zostały przekazane, o tyle równocześnie nie jest wykazaniem, że końcowo otrzymała je pozwana. Co oczywiste też w realiach niniejszej sprawy – powód nie przedstawił wniosku pozwanej o przyznanie pożyczki. Zupełnie na marginesie wypada zatem podnieść, że zgodnie z art. 6 kc, to na powodzie ciążył obowiązek wykazania istnienia umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym i faktu przekazania pieniędzy, objętych umową pożyczki, a rygiorem niewypelnienia tego obowiązku jest oddalenie powództwa. To powód powinien był zaferować stosowne dowody, tym bardziej, że pozwana zakwestionowała szereg okoliczności. Strona powodowa tymczasem, już po podniesieniu szeregu zarzutów przez pozwaną, poprzestała li tylko na polemice z tymi zarzutami, zamiast skoncentrować się na udowodnieniu swoich racji. W dalszym ciągu zaferowany na k. 90 załącznik do umowy cesji z dnia 13.07.2020 r. nie zawiera podpisu osób uprawnionych do działania w imieniu stron umowy cesji, a i tak jest niewystarczający dla wykazania losów wiarygodności wobec pozwanej od momentu jej powstania. W efekcie Sąd oddalił powództwo, po myśli zresztą art. 720 § 1 k.c. jak w pkt I sentencji.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty procesu pozwanej składa się w niniejszej sprawie jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powoda (1.817,00 zł). Mając przedstawione racje na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.